

In theorie maakt hem dat tot een ideale spits voor Feyenoord natuurlijk. Als er nou één club is tussen hoop en wanhoop, dan is het deze wel, en nog los daarvan: Dessers is een typetje dat past in de rijke Rotterdamse clubtraditie van 'spitsen uit een stripboek'. Graziano Pellè, John van Loen, József Kiprich, Lucas Pratto, Cyriel Dessers: wijlen Dik Bruijn en mesteyn had er in zijn Appie Happie-strips wel raad mee geweten.

Maar wat Cyriel Dessers echt speciaal maakt: je

“

Geef Cyriel het stadion-dossier van Feyenoord en hij lost het op met een glimlach

gunt hem de wereld, zelfs als je helemaal niet voor Feyenoord bent. Het charisma van Dessers houdt precies het midden tussen Barack Obama en een olijke padvinder. Die schitterende, gebeitelde glimlach alleen al. Dat stralende hoofd met die lichtgevende blauwe ogen: Dat ongeveer evenaard charmante Vlaams, die feilloze volzinnen. Als Peter Houtman de aardigste man van Nederland is, dan is Dessers de leukste man van België.

Inmiddels woedt de discussie of Cyriel Dessers nu een 'pinchhitter' is of juist niet. Zelf wil hij graag de eerste spits van Feyenoord zijn, en begrijpelijk ook, maar ik snap Arne Slot ook wel. Zoals u of ik niet precies weten hoe je Cyriel moet analyseren, zo weten zijn tegenstanders en de trainer dat ook niet.

Het is stiekem ook niet zo enorm belangrijk. Als het onverhoopt toch bij invalbeurten blijft, dan nog zou ik hem komende zomer overnemen van RC Genk, want Dessers is altijd nog geschikt in een andere functie.

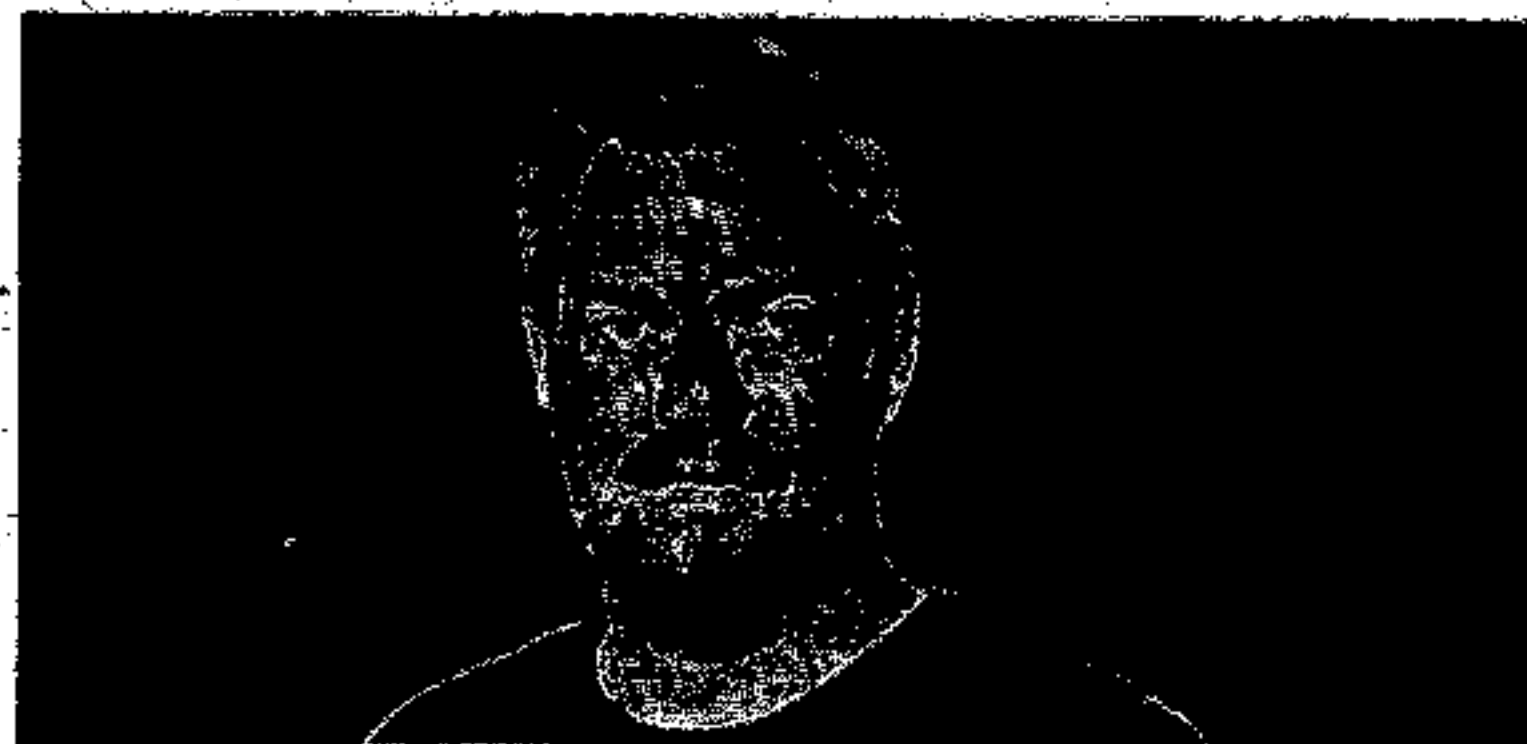
Zet Cyriel in een vak vol opgeschoten, in git-zwart geklede capuchonjongens uit Pijnacker en ze veranderen onherroepelijk in een stel boterzachte misdienaars. Geef hem dat vermaledijde stadiondossier en hij lost het op met een glimlach. Laat hem een toespraak houden op het bordes van de Coolsingel en de mensen zullen luisteren.

Cyriel Dessers is - eerder dan je misschien zou denken - de ideale voorzitter voor Feyenoord.

@SjoerdMossou

COLUMN

Sjoerd Mossou

Dessers kan ook in andere functie

Toen de keeper van Union Berlin donderdagavond onderuit was geglibberd, en Cyriel Dessers de bal in het lege doel kon schuiven, dacht ik heel even dat hij naast ging schieten.

Dat overkomt me wel vaker.

Met Cyriel Dessers voor open doel kun je op de gekste momenten opeens een hartverzakking krijgen, omdat er steeds een vleugje controle en beheersing lijkt te ontbreken. (En vijf minuten later schiet-ie dan opeens technisch perfect een bal in de hoek, feilloos vanuit de lucht.)

In mijn dik vijf jaar als geofende Dessers-watcher weet ik het nog steeds niet goed: is dit een beperkte voetballer die om lastig verklaarbare redenen erg goed is, of is hij voor een potentiële top-spits juist best wel slecht?

Wat het nog iets ingewikkelder maakt: vaak is Dessers het allebei tegelijk, door elkaar heen, gewoon in één en dezelfde wedstrijd. Een voetballer tussen hoop en wanhoop, een momentenspits die nooit op voorhand verkapt wat je gaat krijgen: alles of toch niets.